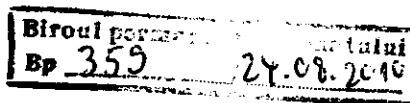
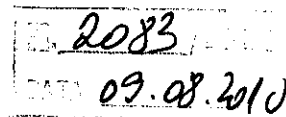
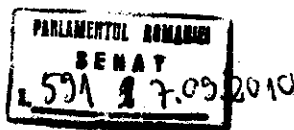

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *inițiativa legislativă privind modificarea art. 160 alin. (2) din O.U.G. nr. 109/2009 de modificare a Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal*, inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 359/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 160 alin. (2) lit. c) din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul reintroducerii aplicării taxării inverse pentru operațiunile de livrare/prestare de bunuri/servicii de sau către persoanele aflate în stare de faliment, declarată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

II. Observații

1. Potrivit principiului de bază al taxei pe valoarea adăugată (TVA), aceasta este suportată de consumatorul final. Prin consumator final se înțelege persoana fizică și orice altă entitate care nu are dreptul să recupereze TVA de la bugetul statului.

În ceea ce privește tranzacțiile între persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, dacă nu se aplică taxarea inversă, taxa colectată de furnizor este deductibilă la cumpărător. Furnizorul este un colector al TVA pe care o încasează de la cumpărător și o virează la bugetul de stat. În final, bugetul de stat ar beneficia de utilizarea respectivei sume pe o anumită perioadă de timp, nefiind un venit net al bugetului de stat, ci o resursă atrasă pe termen limitat. Practic, bugetul de stat dispune de venituri certe din TVA numai dacă acestea provin de la consumatorii finali menționați mai sus.

Taxarea inversă se bazează pe un mecanism foarte simplu: furnizorul emite factura fără TVA, cumpărătorul nu mai plătește taxa furnizorului, dar nici nu mai recuperează taxa de la bugetul statului prin mecanismul deducerii. Plata TVA se consideră efectuată și dreptul de deducere exercitat prin înscrierea în decontul de TVA, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, a taxei aferente tranzacției respective, de către cumpărătorul care este înregistrat în scopuri de TVA.

Prin urmare, taxarea inversă nu reprezintă o scutire de TVA, ci o măsură de simplificare a plății taxei, aplicabilă numai între persoane înregistrate în scopuri de TVA.

2. Introducerea unor livrări de bunuri și prestări de servicii în categoria celor pentru care se aplică măsurile de simplificare, respectiv taxarea inversă, astfel cum se dorește prin propunerea înaintată, se poate realiza numai după obținerea de către România a unei derogări de la prevederile art. 193 din *Directiva Consiliului 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA*, în conformitate cu art. 395 alin. (1) al acestei directive.

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) al directivei menționate, la propunerea Comisiei, Consiliul poate autoriza statele membre să introducă măsuri speciale de derogare de la prevederile directivei, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA sau pentru a preveni fraudă sau evaziunea fiscală. Aceste măsuri care au în vedere simplificarea procedurii

de colectare a taxei nu trebuie să afecteze veniturile la buget provenite din TVA colectată, la nivel de consumator final.

Procedura durează aproximativ un an și numai după primirea avizului favorabil al Consiliului, România poate să demareze procedurile interne pentru amendarea, în sensul propus, a legislației naționale.

O eventuală derogare va fi acordată pe o perioadă limitată de timp, măsura fiind monitorizată permanent de către reprezentanții Comisiei Europene din perspectiva obținerii rezultatelor estimate.

3. Referitor la măsura preconizată, aplicată până la data de 1 ianuarie 2010, când a fost eliminată prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2009*, precizăm că, având în vedere că țara noastră aplica la data aderării taxarea inversă pentru anumite bunuri/servicii, s-a transmis Comisiei Europene o solicitare de derogare de la prevederile art. 193 din *Directiva 2006/112/CE*, în temeiul art. 395 alin. (1) al acestei directive, pentru continuarea aplicării acestei măsuri și pentru extinderea sa asupra bunurilor și/sau serviciilor livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare de faliment declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă.

În temeiul acestui articol din directivă, au fost introduse în *Codul fiscal* prevederi referitoare la obligația persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în conformitate cu art. 153 din *Codul fiscal*, de a aplica taxarea inversă pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele aflate în stare de faliment declarată prin hotărâre definitivă și irevocabilă. Începând cu 1 ianuarie 2008 prevederea a fost modificată, aplicându-se în continuare taxarea inversă pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul.

În consecință, România a transmis Comisiei Europene solicitarea de acordare a acestei derogări, argumentând și prezentând, în repetate rânduri, informații concrete referitoare la impactul introducerii acestei măsuri, în scopul simplificării procedurii de colectare a TVA și pentru a preveni evaziunea fiscală.

Ulterior, Reprezentanța permanentă a României de pe lângă Uniunea Europeană ne-a transmis scrisoarea DG TAXUD din cadrul Comisiei Europene, prin care experți ai Comisiei și-au exprimat rezervele în privința obținerii de către țara noastră a unui răspuns favorabil în ceea ce privește aplicarea taxării inverse pentru bunurile/serviciile livrate/prestate către

persoanele aflate în stare de insolvență, având în vedere următoarele considerente:

- nu există un risc de neplată a TVA de către persoanele aflate în stare de insolvență care achiziționează bunuri/servicii, atâta timp cât taxa colectată se plătește de către furnizor, și nu de către persoana în insolvență;
- există un risc de pierdere a veniturilor la bugetul de stat provenind din TVA ca urmare a faptului că există posibilitatea ca beneficiarul să nu mai folosească bunurile/serviciile achiziționate în cadrul activității economice (în cazul falimentului), deși a dedus TVA aferentă acestor achiziții prin aplicarea taxării inverse;
- măsura are un impact negativ asupra fluxurilor financiare ale furnizorilor/prestatorilor, întrucât aceștia nu colectează TVA la livrarea bunurilor/prestarea serviciilor, dar au drept de deducere a taxei achitate la achiziții, ceea ce îi pune în situație de rambursare.

Prin urmare, din corespondența purtată cu Comisia Europeană pentru obținerea unei derogări de la aplicarea prevederilor *Directivei 112/2006/CE*, a rezultat că nu poate fi acceptată aplicarea taxării inverse pentru livrările/prestările efectuate de sau către persoanele aflate în stare de insolvență, fapt pentru care România a decis să renunțe la aplicarea acestei măsuri de simplificare începând cu data de 1 ianuarie 2010.

4. În contextul celor menționate anterior, opinăm că taxarea inversă poate constitui, în anumite circumstanțe, un instrument de combatere a evaziunii fiscale prin evitarea rambursărilor de TVA în care sunt implicați operatori economici frauduloși, dar prezintă și numeroase dezavantaje care derivă, în principal, din:

- impactul negativ asupra fluxurilor financiare ale producătorilor/prestatorilor, aceștia neîncasând taxa la livrare;
- dificultățile de aplicare în practică;
- pierderea de către bugetul de stat a unei surse de venituri atrase temporar.

În plus, propunerea nu se justifică deoarece, odată cu trecerea la procedura de faliment, activitatea economică a contribuabilului are un trend în scădere, rezumându-se în final doar la activitatea de conservare a bunurilor și la valorificarea acestora.

În același sens, învederăm faptul că în legătură cu procedura falimentului legiuitorul a instituit o procedură specială la art. 138 lit. d) din *Codul fiscal*. Potrivit dispozițiilor legale menționate, în situația în care

din cauza falimentului beneficiarului, furnizorul nu mai poate încasa contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, acesta procedează la ajustarea bazei de impozitare începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de *Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței*, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă.

Înțelegem că, în actualul context economic, sunt necesare măsuri stimulative în sectorul privat, însă acestea pot face obiectul unor modificări ale legislației în domeniul TVA numai în măsura în care nu contravin legislației comunitare în domeniu, așa cum am menționat mai sus.

În subsidiar, apreciem că introducerea măsurii propuse ar avea pe termen scurt și un impact bugetar negativ, ceea ce nu reprezintă un obiectiv actual al programului de guvernare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului